

Correctionele Rechtbank Leuven, 4 juli 2013, 17d^e correctionele kamer

Parketnr.: LE37.F1.4107-12

In de zaak van het openbaar ministerie en de burgerlijke partijen:

1/ CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISME-BESTRIJDING, met zetel te Brussel, Koningsstraat 138.

Burgerlijke partij, ter zitting vertegenwoordigd door meester K. loco meester P., advocaat te Antwerpen.

2/ B.R., geboren op (...) te Roemenië, verblijvende bij VZW PAYOKE, Leguit 4 te Antwerpen.

Burgerlijke partij, ter zitting afwezig en vertegenwoordigd door meester K. loco meester P., advocaat te Antwerpen.

3/ PAG-ASA v.z.w., ingeschreven in de Kruispuntbank voor ondernemingen onder het nummer 0454.807.006, met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, Cellebroersstraat 16.

Burgerlijke partij, ter zitting vertegenwoordigd door meester T., advocaat te Brussel.

4/ C.I., geboren op (...) te Roemenië, woonstkeuze doende op het adres van haar raadsman T., kantoor houdende te (...).

Burgerlijke partij, ter zitting afwezig en vertegenwoordigd door meester T., advocaat te Brussel.

5/ G.A., geboren op (...) te Roemenië, woonstkeuze doende op het adres van haar raadsman meester E., kantoor houdende te (...).

Burgerlijke partij, ter zitting afwezig en vertegenwoordigd door meester E., advocaat te Brussel.

TEGEN

1/ B.A., voorheen M.,

geboren op (...), van Roemeense nationaliteit, thans aangehouden in de hulpgevangenis te Leuven.

Beklaagde, ter zitting aanwezig.

2. C.L., geboren op (...) te (...) (Roemenië), van Roemeense nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in België, thans aangehouden in de gevangenis te Antwerpen,

(...)

3. D.C., geboren op (...) te (...) (Roemenië),

verklarend te verblijven te Antwerpen, (...), wonende te (...) (Roemenië), thans aangehouden in de gevangenis van Mechelen,

(...)

4. F.T. geboren op (...) te (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in België, thans aangehouden in de gevangenis te Lantin,

(...)

5. M.I., geboren op (...) te (...) (Roemenië), van Roemeense nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in België, thans aangehouden in de hulpgevangenis te Leuven,

(...)

6. N.F., geboren op (...) te (...) (Roemenië), die verklaart te wonen te Brussel, (...)

(...)

7. P.N., geboren op (...) te (...) (Roemenië), van Roemeense nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in België, thans aangehouden in de gevangenis te Hasselt,

(...)

8. S.M., geboren op (...), te (...) (Roemenië), van Roemeens nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in België, thans aangehouden in de hulpgevangenis te Leuven,

(...)

9. B.M., geboren op (...) te (...) (Roemenië), wonende te (...) (Roemenië), van Roemeense nationaliteit,

(...)

10. C.C., geboren op (...), van Roemeense nationaliteit, wonende te (...) (Roemenië),

Beklaagd van:

te Tienen en bij samenhang te Sint-truiden en elders in het rijk tussen 01.03.2012 en 12.12.2012

Als dader, mededader in de zin van artikel 66 Sw.

I.

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde ten aanzien van deze persoon, het misdrijf te laten plegen dat bedoeld wordt in artikel 380 § 4° van het Strafwetboek, te weten het exploiteren, op welke

manier ook, van eens anders ontucht of prostitutie, waarbij zijn toestemming van geen belang was;

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag had over het slachtoffer;

met omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken;

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang;

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt;

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

1. de 1ste (B.A.), als dader of mededader, de 4de (F.T.), de 5de (M.I.) en de 7de (P.N.) ten minste als medeplichtige overeenkomstig artikel 67 SW.

Te Tienen en bij samenhang te Verviers en Sint-Truiden en elders in het rijk.

A. van 01.03.2012 tot 24.07.2012

Ten aanzien van B.R. geboren op (...)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige.

B. van 01.07.2012 tot 12.12.2012

Ten aanzien van C.I., geboren op (...)

C. van 01.03.2012 tot 12.12.2012

Ten aanzien van C.E., geboren op (...)

D. van 01.03.2012 tot 02 10 2012

ten aanzien van R.D., geboren op (...)

E. van 01.03.2012 tot 12.12.2012

ten aanzien van V.O, geboren op (...)

F. van 01.07.2012 tot 12.12.2012

ten aanzien van G.A., geboren op (...)

2. de 2de (C.L.)

Te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden en elders in het rijk van 01.03.2012 tot 12.12.2012.

Ten aanzien van B.C., geboren op (...).

3. de 3de (D.C.)

Te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden en elders in het rijk van 01.10.2012 tot 12.12.2012.

Ten aanzien van O.G., geboren op (...).

4. de 4de (F.T.)

Te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden en elders in het rijk van 01.06.2012 tot 19.11.2012.

Ten aanzien van R.C., geboren op (...)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige.

5. de 6de (N.F.)

Te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden en elders in het rijk van 01.07.2012 tot 12.12.2012.

Ten aanzien van V.L., geboren (...).

6. de 8ste (S.M.)

Te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden en elders in het rijk van 01.03.2012 tot 12.12.2012.

Ten aanzien van M.B., geboren op (...).

7. de 9de (B.M.)

Te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden, Verviers en elders in het rijk van 01.01.2012 tot 01.10.2012.

Ten aanzien van L.T., geboren op (...).

8. de 10de (C.C.)

Te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden en elders in het rijk van 01.03.2012 tot 12.12.2012.

- a. ten aanzien van L.T., geboren op (...);
- b. ten aanzien van R.A., geboren op (...).

II.

De 1ste (B.A.) en de 5de (M.I.)

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft en waarbij er duidelijk een taakverdeling was.

Te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden en elders in het rijk tussen 01-03-2012 en 12-12-2012.

Een gestructureerde criminele organisatie te hebben gevormd die jonge vrouwen, gelokt via loverboys in hun thuisland of door de organisatie gekocht, gedwongen tewerkstelde in de prostitutie in verschillende bars in de buurt van de (...) in Sint-Truiden, waarbij herhaaldelijk bedreigingen werden geuit naar de familie van de slachtoffers en ook bedreigingen en geweldplegingen en verkrachting ten aanzien van de slachtoffers zelf werd gebruikt. De slachtoffers beschikten niet over de vrijheid om zich vrij te bewegen en om telefonische contacten te onderhouden met hun familie. De doelstelling van de tewerkstelling in de prostitutie zijn de vermogensvoordelen die door de inverdenkinggestelden wordt geïnvesteerd in onroerend goed in het buitenland of in contanten en juwelen werden overgebracht naar het buitenland. De organisatie bestaat al minstens 3 jaar, doch ontplooit zijn activiteiten in België sedert 01.03.2013, waarbij er een duidelijke taakverdeling was.

De eerste (B.A.) besliste over de aankoop van de meisjes en het plaatsen in de vitrines, hij besliste over de arbeidsplaatsen en de werkschema's van de verschillende slachtoffers, hij ging ook de gelden ophalen die de meisjes verdienden of zij moesten ze onmiddellijk bij thuiskomst aan hem afgeven. Hij nam de beslissing Portugal te ontvluchten en naar België te komen. Indien nodig kan hij op verschillende manieren aan valse ' documenten geraken voor de slachtoffers. Hij maakt vermogensvoordelen over naar het buitenland.

De vijfde (M.I.) bereid het transport van de meisjes naar België voor, ontvangt de vermogensvoordelen, zowel gelden, als voertuigen, als juwelen en goud, die vanuit België verdwijnen in de richting van Portugal en Roemenië om deze o.m. in vastgoed te investeren, had in het buitenland eigen meisjes die voor hem werkten, leverde medicijnen voor de meisjes,

III.

zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie,

zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

Te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden en elders in het rijk tussen 01.03.2012 en 12.12.2012.

de 2de (C.L.) van 01.03.2012 tot 12.12.2012

de 3de (D.C.) van 01.10.2012 tot 12.12.2012

de 4de (F.T.) van 01.03.2012 tot 12.12.2012

de 6de (N.F.) van 01.07.2012 tot 12.12.2012

de 7de (P.N.) van 01.03.2012 tot 12.12.2012

de 8ste (S.M.) van 01.03.2012 tot 12.12.2012

de 9de (B.M.) van 01.03.2012 tot 01.10.2012

de 10de (C.C.) van 01.03.2012 tot 12.12.2012

Een gestructureerde criminele organisatie te hebben gevormd die jonge vrouwen, gelokt via loverboys in hun thuisland of door de organisatie gekocht, gedwongen tewerkstelde in de prostitutie in verschillende bars in de buurt van de (...) in Sint-Truiden, waarbij herhaaldelijk bedreigingen werden geuit naar de familie van de slachtoffers en ook bedreigingen en geweldplegingen en verkrachting ten aanzien van de slachtoffers zelf werd gebruikt. De slachtoffers beschikten niet over de vrijheid om zich vrij te bewegen en om telefonische contacten te onderhouden met hun familie. De doelstelling van de tewerkstelling in de prostitutie zijn de vermogensvoordelen die door de inverdenkinggestelden wordt geïnvesteerd in onroerend goed in het buitenland of in contanten en juwelen worden overgebracht naar het buitenland. De organisatie bestaat al minstens 3 jaar, doch ontplooit zijn activiteiten in België sedert 01.03.2013, waarbij er duidelijk een taakverdeling tussen de verschillende leden was.

De tweede (C.L.) buiten het beheer over zijn eigen meisjes, stond hij mee in voor het vervoer van de meisjes van en naar hun werkplaatsen, en maakte op vraag van de eerste gelden,

opbrengsten van de vereniging, over aan begunstigden in Roemenië, is, samen met F.T. en S.M., ook tussenpersoon tussen verkopers van meisjes en B.A..

De derde (D.C.) buiten het beheer van zijn eigen meisje, staat hij mee in voor het vervoer van en naar de bars van de meisjes.

De vierde (F.T.) buiten het beheer over zijn eigen meisjes, stond hij mee in voor het vervoer van de meisjes van en naar hun werkplaatsen, rapporteerde aan B.A. over het gedrag van de meisjes van B.A., maakt gelden over aan de ouders van B.A. in Roemenië, samen met C.L. en S.M., ook tussenpersoon tussen verkopers van meisjes en B.A., huurde het pand te Tienen, een van de uitvalsbasisen van de vereniging, is de chauffeur wanneer een gedeelte van de vereniging op 20.11.2012 voor een tijdje naar Portugal gaat.

De zesde (N.F.) buiten het beheer van zijn eigen meisje, geeft hij informatie door met betrekking tot politiecontroles, neemt de bewaking en de organisatie van de meisjes in de bars 's nachts over wanneer B.A. door zijn verblijf in Portugal het zelf niet kan doen, staat mee in voor het vervoer van en naar de werkplekken van de meisjes, huurde samen met C.C. het pand in de (...), de eerste uitvalsbasis in Tienen.

De zevende (P.N.) instrueert de slachtoffers over hoe ze zich dienen te kleden, hoe ze zich dienen te gedragen en op te maken. Ze gaf de meisjes ook huishoudelijke taken zoals poetsen en eten maken. Ze controleert de slachtoffers en rapporteert hier over aan B.A. Ze voert onderhandelingen over prijsafspraken en introduceert nieuwe meisjes in het werk. Ze maakt gelden over naar het buitenland, is ook tussenpersoon bij het aanbieden van meisjes tussen verkopers en B.A.

De achtste (S.M.) buiten het beheer over zijn eigen meisjes, stond in voor het vervoer van de meisjes van en naar hun werkplaatsen, maakt zelf en op vraag van de eerste gelden over naar Roemenië, samen met F.T. en C.L., ook tussenpersoon tussen verkopers van meisjes en B.A.

De negende (B.M.) was ook de chauffeur van het voertuig waarmee de reis gemaakt werd van Portugal naar België, toen ze aldaar moesten vluchten, hij had contacten in Verviers, waar ze konden verblijven, dit was de eerste verblijfplaats van de vereniging in België, vandaar uit werden er door B.M. en B.A. vitrines gezocht in Sint-Truiden, buiten het beheer over zijn eigen meisje, stond hij ook mee in voor het vervoer van de meisjes van en naar hun werkplek.

De tiende (C.C.) buiten het beheer van zijn eigen meisjes stond hij mee in voor het vervoer van de andere meisjes, huurde samen met N.F. het pand in de (...), de eerste uitvalsbasis in Tienen.

Aannemende dat er aanleiding bestaat om slechts correctionele straffen uit te spreken wegens verzachtende omstandigheden spruitende uit de afwezigheid van vroegere veroordelingen tot criminele straffen (artikelen 1 en 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden).

1. DE PROCEDURE

1.1.

De rechtbank nam kennis van:

- de verwijzingsbeschikking van de raadkamer te Leuven van 31 mei 2013;
- de dagvaardingen aan de beklaagden betekend om te verschijnen voor deze rechtbank;
- de besluiten van de burgerlijke partijen, neergelegd op de zitting;
- de stukken van de zesde beklaagde (N.F.), neergelegd op de zitting;
- de stukken van de achtste beklaagde (S.M.), neergelegd op de zitting;
- de vordering tot verbeurdverklaring van vermogensvoordelen van het openbaar ministerie, neergelegd op de zitting;
- de overige stukken van het onderzoek.

1.2.

De rechtbank hoorde op de zitting van 18 juni 2013:

- het openbaar ministerie in haar vordering;
- de burgerlijke partijen bij monde van hun raadsman;
- de eerste beklaagde (B.A.), de tweede beklaagde (C.L.), de derde beklaagde (D.C.), de vierde beklaagde (F.T.), de vijfde beklaagde (M.I.), de zesde beklaagde (N.F.), de zevende beklaagde (P.N.) en de achtste beklaagde (S.M.) en hun respectievelijke raadslieden in hun verdediging.

De rechtbank beslist na tegenspraak van de eerste beklaagde (B.A.), de tweede beklaagde (C.L.), de derde beklaagde (D.C.), de vierde beklaagde (F.T.), de vijfde beklaagde (M.I.), de zesde beklaagde (N.F.), de zevende beklaagde (P.N.) en de achtste beklaagde (S.M.) en hij verstek van de negende beklaagde (B.M.) en de tiende beklaagde (C.C.).

1.3.

De strafvordering is regelmatig en tijdig ingesteld en is ontvankelijk.

2. BEOORDELING

1

Tenlastelegging I. Mensenhandel

Het basismisdrijf mensenhandel bestaat in de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van controle over hem met het oog op één van de vijf limitatief opgesomde doelstellingen vermeld in artikel 433qqs Sw. Behalve voor het laatste oogmerk — deze persoon tegen zijn wil een misdaad of een

wanbedrijf doen plegen — vermeldt artikel 433qqs § 1, 2° Sw. dat de toestemming van de persoon met de voorgenomen of de daadwerkelijke uitbuiting van geen belang is. Evenmin is vereist dat de dader een abnormale of buitensporige winst nastreeft.

In dit concreet geval is er volgens het openbaar ministerie sprake van de eerste vorm van uitbuiting, de exploitatie van de ontucht of de prostitutie (art. 380 § 1 Sw.).

Volgens het openbaar ministerie is er daarenboven sprake van verschillende verzwarende omstandigheden, meer bepaald het feit dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag heeft over het slachtoffer (art. 433sexies 1° Sw.), misbruik makend van de kwetsbare toestand waarin het slachtoffer verkeert, er gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, er van de activiteit een gewoonte werd gemaakt (art. 433septies, r, 3° en 6° Sw.). en het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft (art. 433octies, 2° Sw.).

I.1. te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden en elders in het Rijk de eerste beklaagde (B.A.), als dader of mededader, de vierde beklaagde (F.T.), de vijfde beklaagde (M.I.) en de zevende beklaagde (P.N.), ten minste als medeplichtige, ten aanzien van:

A. B.R. (°(...)) — minderjarig, van 01/03/2012 tot 24/07/2012

B. C.I. (°(...)), van 01/07/2012 tot 12/11/2012

C. C.F. (°(...)), van 01/03/2012 tot 12/12/2012

D. R.D. (°(...)). van 01/03/2012 tot 02/10/2012

E. V.O. (°(...)), van 01/03/2012 tot 17/12/2012

F. G.A. (°(...)), van 01/07/2017 tot 12/12/2017

2.

De politie vernam uit diverse bronnen dat er in de (...) te Tienen een groot aantal personen zou verblijven. Er zouden 's avonds door verschillende voertuigen geregeld hoerig geklede vrouwen worden opgepikt en 's ochtends terug worden afgezet (stuk 1). Op basis van een aantal observaties werd de link tussen de bewoners van het voormelde pand en diverse bars (C., N., P., O., U., L.) (...) te Sint-Truiden bevestigd (stuk 4 en 11).

Naar aanleiding van controles op 13 en 19 juni 2012 door PZ Sint-Truiden werden R.D. en de minderjarige B.R. in de bar P. aangetroffen.

3.

B.R. verklaarde in het kader van het huidig dossier dat ze met een vriend vanuit Roemenië naar Portugal ging om er in de landbouw te gaan werken. Na enige tijd werd ze in contact gebracht met de eerste beklaagde (B.A.) en 'zijn vrouw', de zevende beklaagde (P.N.). Ze stelden haar voor om in een bar te werken (meedrinken). Ze weigerde toen haar werd gevraagd zich uit te kleden en met klanten te gaan kameren. De eerste beklaagde (B.A.) begon

haar te bedreigen en te slaan en uiteindelijk deed ze wat hij haar vroeg. Hij zei haar dat ze diende terug te verdienen wat hij voor haar aan haar vriend en een tussenpersoon had betaald (2.000 of 3.000 euro). De eerste beklaagde (B.A.) had nog andere meisjes (o.a. R.D.) die voor hem werkten. Ze stelde dat B.C. door de eerste beklaagde (B.A.) werd gekocht voor 5.000 euro. Haar documenten werden afgenomen en elk contact met derden werd haar verboden. Toen de eerste beklaagde (B.A.) problemen kreeg met de Portugese politie (naar aanleiding van de vlucht van een meisje L.T. van de negende beklaagde (B.M.) besloot de eerste beklaagde (B.A.), vergezeld van de zevende beklaagde (P.N.), met haar naar België te trekken. Enkele maanden later kwamen ook de negende beklaagde (B.M.) samen met B.C., R.M. en R.D. aan. De eerste beklaagde (B.A.) en de negende beklaagde (B.M.) vonden voor hen een werkplek in Sint- Truiden. De eerste beklaagde (B.A.) zorgde voor een valse identiteitskaart waardoor zij in de P. kon werken. Later dienden ook R.D. en R.M. zich in deze bar te prostitueren. De negende beklaagde (B.M.) vertrok terug naar Roemenië. In de woning in Tienen verbleven volgens B.R. 13 vrouwen en 8 mannen. Iedere man had zijn meisje. De eerste beklaagde (B.A.) had meerdere meisjes. Zij diende iedere dag, soms 20 uur, te werken en werd in feite voortdurend opgesloten. Al haar verdiensten diende ze af te geven aan de eerste beklaagde (B.A.). Zij en R.D. werden verplicht seks te hebben zonder condoom. Zij en haar familie werden bedreigd (stuk 45 en 89).

R.D. legde een gelijkaardige verklaring af. Zij stelde dat een vriend haar voorstelde om in de landbouw in Portugal te gaan werken. Zij werd er echter in een club geplaatst en verkocht voor 5.000 euro aan de eerste beklaagde (B.A.). Ze werd door hem gedwongen zich te prostitueren. Ze ontmoette er B.R. en R.M. In België verbleef ze in woningen in de (...) en in de (...) te Tienen. De eerste beklaagde (B.A.) werkte niet alleen. Er waren verschillende meisjes met elk een man achter zich. De eerste beklaagde (B.A.) had verschillende meisjes in 'eigendom': G.A., C.E. en . In principe zouden volgens R.D. alle meisjes weg willen van hun pooiers, maar slechts van enkelen is ze het zeker (G.A. en C.E.). Haar werkregime werd bepaald door de eerste beklaagde (B.A.). Ze diende al haar inkomsten aan deze laatste af te staan. Het geld werd volgens haar geïnvesteerd in voertuigen en woningen in Roemenië. Elk contact met derden was verboden. De zevende beklaagde (P.N.) was de vriendin van de eerste beklaagde (B.A.) en samen buitten ze de meisjes uit. De zevende beklaagde (P.N.) hield toezicht over hen en controleerde hen in opdracht van de eerste beklaagde (B.A.). Ze was agressief en gaf hen opdrachten. Anderzijds diende ook de zevende beklaagde (P.N.) als dienstster te werken en haar ontvangsten aan de eerste beklaagde (B.A.) af te geven. De vierde beklaagde (F.T.) deed het transport van de meisjes tussen Tienen en de bars. Zij verklaarde schrik te hebben van de eerste beklaagde (B.A.) en door hem met de dood te zijn bedreigd (stuk 55).

Ook G.A. verklaarde samen met een vriend naar Portugal te zijn gereisd. Ze kwam er in contact met een zekere D.C. die haar tewerkstelde in een club. Samen reisden ze naar België. Zij werd door D.C. voor 3.500 euro verkocht aan de eerste beklaagde (B.A.) en in Brussel opgehaald door de vierde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.). Zij werd door de eerste beklaagde (B.A.) in de vitrine van de bar P. geplaatst. Al haar inkomsten moest ze afgeven. Ze verbleef in Tienen met andere meisjes die eveneens in shiften door de eerste (B.A.) en de

vierde beklaagde (F.T.) naar diverse bars werden gebracht. Zij had schrik van de eerste beklaagde (B.A.) en stelde vast dat deze meerdere keren geweld gebruikte tegenover andere meisjes (stuk 160, 180 en 182).

C.I. kwam met een vriend D.C. naar België. Via deze vriend en een tussenpersoon kwam ze in contact met de eerste beklaagde (B.A.) die hen geld/werk zou bezorgen. Ze werd in Antwerpen opgewacht door de eerste (B.A.) en de zevende beklaagde (P.N.). Ze werd door de eerste beklaagde (B.A.) tewerk gesteld in de bars P. en T.. Hij vertelde haar dat hij haar had gekocht van D.C. voor 1.000 euro. Ze diende zich ook een aantal weken in Portugal te prostitueren. Op hun terugreis naar België werd een zekere B.M. meegenomen. Ze vermoedde dat deze laatste 'weggenomen' werd van haar ouders.

Ze diende elke nacht te werken. Alle verdiensten werden door de eerste beklaagde (B.A.) opgehaald. Hij nam haar identiteitskaart en GSM af. Zij werd naar de bars gebracht door de eerste (B.A.) of de vierde beklaagde (F.T.). De eerste beklaagde (B.A.) vertrouwde enkel de vierde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.). Ze stond onder het toezicht van de zevende beklaagde (P.N.). Ze werd gedwongen seks te hebben met de eerste beklaagde (B.A.). Zelf heeft ze niet veel geweld gezien, maar er waren steeds de bedreigingen. Zij stelde zeer veel schrik van hem te hebben. Ze vreesde voor represailles ten aanzien van haar familie (stuk 161 en 181).

Ook V.O. verklaarde samen met andere meisjes in de bar T. te zijn geplaatst door de eerste beklaagde (B.A.). Hij was hun baas en hield controle tijdens en buiten hun werkuren. Ze kreeg geen geld en was bang. Ze werd eenmaal door hem geslagen. Ze was getuige dat ook andere meisjes door de eerste beklaagde (B.A.) werden geslagen. Hij had volledige controle over hun vrijheid. Ze mochten niet ziek of zwak zijn. De eerste beklaagde (B.A.) liet hen niet rusten en beschouwde hen als slaven. Ze werden door de eerste (B.A.) of de vierde beklaagde (F.T.) naar de bars gebracht. Volgens V.O. werd het geld door de eerste beklaagde (B.A.) snel overgemaakt aan zijn familie (stuk 165).

Enkel C.E. erkende in de woning in de (...) te verblijven maar zich uit eigen beweging als zelfstandige te prostitueren in de bar H. Zij stelde haar verdiensten volledig te kunnen behouden. Zij werd, naar verluidt, door niemand gedwongen zich te prostitueren (stuk 146).

De bovenstaande verklaringen, behalve deze van C.E. waarvan de oprechtheid echter in vraag kan worden gesteld, spreken boekdelen. Uit deze gelijklopende en gedetailleerde getuigenissen blijkt onbetwistbaar dat jonge meisjes, gelet op hun precare financiële/familiale situatie op zoek naar een beter bestaan, werden geronseld door jonge Roemeense mannen die hen het voorstel deden om in het buitenland, in casu Portugal, werk te zoeken. Vrij snel werden ze echter in contact gebracht met de eerste beklaagde (B.A.) aan wie ze werden 'verkocht'. Zij werden door de eerste beklaagde (B.A.) gedwongen zich te prostitueren (zonder voorbehoedsmiddelen) waarbij er sprake was van (seksueel) geweld en bedreigingen. De meisjes dienden al hun inkomsten aan de eerste beklaagde (B.A.) af te staan.

4.

De zevende beklaagde (P.N.) erkende bepaalde verantwoordelijkheden te hebben genomen in een organisatie die meisjes rekruteerde. Zij werd, naar eigen zeggen, daartoe gedwongen. De Organisatie werd geleid door de eerste beklaagde (B.A.). Verschillende andere mannen werkten samen met hem. Deze hadden elk hun meisje. De eerste beklaagde (B.A.) had echter meerdere vrouwen die voor hem werkten. Volgens de zevende beklaagde (P.N.) bereidde de vijfde beklaagde (M.I.) de transporten van de meisjes van Roemenië naar België voor. De belangrijkste chauffeur was de vierde beklaagde (F.T.). Ze ontmoette de eerste beklaagde (B.A.) in Portugal toen ze er werk zocht. Ze diende voor hem te werken als prostituee. De eerste beklaagde (B.A.) kwam met haar naar België waar ze voor hem in verschillende bars werkte. Ze stelde steeds te zijn gecontroleerd en bedreigd. De laatste tijd diende ze in opdracht van de eerste beklaagde (B.A.) de andere meisjes in het geheim te controleren (stuk 157 en 168).

Uit de verklaringen van C.I. en G.A. komt echter naar voor dat daar waar de zevende beklaagde (P.N.) aanvankelijk inderdaad hetzelfde werk als de andere meisjes diende te doen, ze later nog enkel aan de toog werkte en niet/uitzonderlijk met klanten naar bed ging. Er werd door beide meisjes beschreven hoe de zevende beklaagde (P.N.), als lief van de eerste beklaagde (B.A.), over bepaalde privileges beschikte. Ze genoot van veel meer vrijheid en kreeg geld om te gaan shoppen, voor de manicure, de kapper,... Uit hun verklaringen komt duidelijk naar voor dat de zevende beklaagde (P.N.) de andere meisjes controleerde, er gezag over uitoefende en hen voor haar liet opdraaien (eten klaarmaken, poetsen,...). De zevende beklaagde (P.N.) stond in voor hun 'onderhoud en verzorging'. Ze verklaarden dat indien de klant meer betaalde, ze door de eerste (B.A.) en de zevende beklaagde (P.N.) gedwongen werden om seks te hebben zonder condoom. Het enige wat beiden interesseerde was immers geld. Volgens G.A. introduceerde de zevende beklaagde (P.N.) haar in de bar P. en gaf haar instructies hoe ze diende te werken. De zevende beklaagde (P.N.) vertelde haar hoe ze als 'vriendinnen' gingen samenwerken en het geld verdeeld zou worden. Het geld diende wel aan de eerste beklaagde (B.A.) te worden afgegeven... De zevende beklaagde (P.N.) maande de meisjes aan om cocaïne te gebruiken om te kunnen blijven doorwerken (stuk 181 en 182).

De zevende beklaagde (P.N.) die aanvankelijk bepaalde belastende verklaringen lastens de eerste beklaagde (B.A.) aflegde, kwam in de loop van het onderzoek daarop terug. Zij stelde geen slachtoffer te zijn en alles wat ze deed uit vrije wil te hebben gedaan (stuk 205).

5.

Uit de verklaringen van de meisjes blijkt dat de vierde beklaagde (F.T.) fungeerde als chauffeur (indien de eerste beklaagde (B.A.) hen niet vervoerde). Daarnaast vervulde hij een aantal andere (huishoudelijke) taken. Men stelde vast dat hij geld vroeg aan de eerste beklaagde (B.A.) (stuk 181 en 182). Volgens de zevende beklaagde (P.N.) was de vierde beklaagde (F.T.), de bodyguard, de rechterhand van de eerste beklaagde (B.A.). Hij was de belangrijkste chauffeur en controleerde de meisjes voortdurend. Hij was erbij als de meisjes de woning verlieten om ze in het oog te houden. De eerste beklaagde (B.A.) betaalde hem hier goed voor (stuk 175).

6.

De verklaringen van de slachtoffers worden bevestigd door de resultaten van de observaties. Zo werd in de periode tussen 09/11/2012 en 11/12/2012 zeer frequent vastgesteld dat de eerste (B.A.) en/of de vierde beklaagde (F.T.) de woning in de (...) te Tienen met een wisselend aantal meisjes verlieten, dan wel op dit adres toekwamen (stuk 116-118, 122, 127, 196 en 202). Op 24/10/2012, 26/10/2012 en 29/10/2012 P werd vastgesteld dat de eerste (B.A.) en/of de vierde beklaagde (F.T.) meisjes vervoerden en afzetten aan diverse bars (stuk 126).

Ook uit de afgeluisterde gesprekken werden diverse conversaties als relevant weerhouden. In de gesprekken tussen de eerste (B.A.) en de vierde beklaagde (F.T.) ging het regelmatig over het van en naar het werk brengen van meisjes en over het werk van de meisjes in de bars. In diverse gesprekken gaf de eerste beklaagde (B.A.) opdrachten aan de vierde beklaagde (F.T.) (stuk 110e). Ook met de zevende beklaagde (P.N.) voerde de eerste beklaagde (B.A.) verschillende relevante gesprekken. In deze gesprekken ging het over de "g.", gaf de eerste beklaagde (B.A.) instructies aan de zevende beklaagde (P.N.) en werden tussen beiden al eens prijsafspraken gemaakt (stuk 110d).

De getuigenissen vinden tenslotte ook steun in een aantal toevallige verkeerscontroles. Zo werd vastgesteld dat de vierde beklaagde (F.T.) op 10/09/2012 de zevende beklaagde (P.N.), C.I. en V.O. als passagiers vervoerde (stuk 39) en op 11/09/2012 G.A., V.O., R.D. en C.I. zich als passagiers bij de zevende beklaagde (P.N.) bevonden (stuk 43). Op 26/11/2012 bestuurde de eerste beklaagde (B.A.) een voertuig met aan boord onder meer de zevende beklaagde (P.N.), G.A., C.I. en V.O. (stuk 126).

7.

De vierde beklaagde (F.T.) erkende steeds op vraag van de eerste (B.A.) en de zevende beklaagde (P.N.) meisjes naar hun 'werk' te hebben gebracht. De eerste beklaagde (B.A.) had samen met de zevende beklaagde (P.N.) vier meisjes waar hij baas over was. Ze leefden inderdaad van de prostitutie van de vrouwen. F.T. gaf toe instructies te hebben gekregen van de eerste beklaagde (B.A.) inzake het transport en de controle over de meisjes (stuk 192, 210 en 219). Ook de eerste beklaagde (B.A.) gaf toe soms meisjes te hebben weggebracht. Hij ontkende voor het overige alles en stelde niemand tot prostitutie te hebben gedwongen (stuk 190). De vijfde beklaagde (M.I.) verklaarde niets met de feiten te maken te hebben en geen meisjes te hebben verkocht of gebracht (stuk 208 en 209).

8.

De rechtbank herkwaliceert de tenlastelegging I.1, A. tot F. van een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°, 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°, 3', 6° en 7° Sw.. Meer in het bijzonder acht de rechtbank de verzwarende omstandigheid voorzien in artikel 433octies, 2° Sw., met name dat de criminele activiteit een daad van deelneming betreft aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie niet aangetoond, daarentegen aanvaardt de rechtbank de verzwarende omstandigheid waarvan sprake in artikel 433septies, 7°, met name dat het een daad van

deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft (cfr. infra punt 19).

Op grond van wat voorafgaat, is de rechtbank van oordeel dat de geherkwalificeerde tenlasteleggingen I.1, A., B., D., E. en F. bewezen zijn in hoofde van de eerste beklaagde (B.A.), de vierde beklaagde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.).

Zij worden op basis van twijfel vrijgesproken voor de geherkwalificeerde tenlastelegging 1.1,C..

De verklaring van de zevende beklaagde (P.N.) als zou de vijfde beklaagde (M.I.) instaan voor het transport van de meisjes vanuit Roemenië naar België werd door geen enkel ander onderzoeksgegeven bevestigd. Ook de stelling van het openbaar ministerie dat hij medicijnen voor de meisjes leverde, werd niet hardgemaakt. Bijgevolg werd met onvoldoende zekerheid vastgesteld dat de vijfde beklaagde (M.I.) zich op enige wijze schuldig maakte aan de geherkwalificeerde tenlasteleggingen 1.1., A. tot F..

9.

te Tienen en hij samenhang te Sint-Truiden en elders in het Rijk,

I.2. de tweede beklaagde (C.L.), ten aanzien B.C. (°(...)), van 01/03/2012 tot 12/12/2012

I.3. de derde beklaagde (D.C.), ten aanzien van O.G. (°(...)), van 01/10/2012 tot 12/12/2012

I.4. de vierde beklaagde (F.T.), ten aanzien van R.C. (°(...)), van 01/06/2012 tot 19/11/2012

I.5. de zesde beklaagde (N.F.), ten aanzien van V.I. (°(...)), van 01/07/2012 tot 12/12/2012

I.6. de achtste beklaagde (S.M.), ten aanzien van M.B. (°(...)), van 01/03/2012 tot 12/12/2012

I.7. de negende beklaagde (B.M.), ten aanzien van L.T. (°(...)), van 01/03/2012 tot 01/10/2012

I.8. de tiende beklaagde (C.C.), ten aanzien van L.T. (°(...)) en R.D. (°(...)), van 01/03/2012 tot 12/12/2012.

10.

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding onder 1.2 en 1.3 foutief B.C. en O.G. als slachtoffer van respectievelijk de tweede (C.L.) en de derde beklaagde (D.C.) vermeldt. Uit het strafdossier blijkt immers dat O.G. het slachtoffer van de tweede beklaagde (C.L.) en B.C. het slachtoffer van de derde beklaagde (D.C.) zou zijn.

11.

Naar aanleiding van een rogatoire opdracht naar Roemenië werd R.C. verhoord. Zij verklaarde dat ze in Portugal werk ging zoeken. Via een zekere 'A.' en haar partner 'P.' (vis of pooier), die ze later herkende als de derde beklaagde (D.C.), kwam ze in contact met een

zekere 'U.'. Ze werd gedwongen zich te prostitueren. Zij stelde dat de vierde beklaagde (F.T.) haar werd opgedrongen als partner, aan wie ze haar identiteitskaart diende af te geven. De vierde beklaagde (F.T.) bracht haar naar haar werk en ontving de verdiensten. Hij, D.C. en U. bedreigden haar als ze niet wou werken. Na een tijd vertrok ze met de eerste (B.A.), de vierde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.) en R.D. naar België waar ze in diverse bars werd tewerkgesteld. De vierde beklaagde (F.T.), soms de eerste beklaagde (B.A.), bracht haar naar de bars. Ze werd tweemaal zwanger van de vierde beklaagde (F.T.). Ze diende van hem tweemaal een abortus te plegen. Ze vermoedde dat de tweede maal de baby nog heeft geleefd. Ze werd gedwongen tot seks met de eerste beklaagde (B.A.). De politie ontdekte haar valse identiteitskaart. Aangezien het de vierde beklaagde (F.T.) niet lukte om er een andere te krijgen, liet hij haar terugkeren naar Roemenië (stuk 225).

De verklaring van R.M. vindt steun in de getuigenissen van B.R. (stuk 45) en R.D. (stuk 5:5). Ook de zevende beklaagde (P.N.) maakte ervan melding (stuk 175).

De rechtbank herkwalificeert de tenlastelegging 1.4. van een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°, 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°, 3°, 6° en 7° Sw. (cfr. supra punt 8 en infra 19). De rechtbank acht de geherkwalificeerde tenlastelegging 1.4 in hoofde van de vierde beklaagde (F.T.) bewezen.

12.

O.G. verklaarde zich uit eigen beweging te prostitueren. Zij stelde dit werk te doen om voor haar kinderen in Roemenië te kunnen zorgen. Haar man, de tweede beklaagde (C.L.), was er niet altijd mee akkoord dat ze zich prostitueerde, maar zij hadden geen andere keuze. Zij benadrukte door niemand te worden verplicht dit werk uit te oefenen. De verdiensten worden door haar of de tweede beklaagde (C.L.) naar Roemenië overgemaakt (stuk 150).

De tweede beklaagde (C.L.) stelde dat zijn vriendin O.G. uit eigen beweging werkte in de bar T. Hijzelf werkte niet. Hij verbleef met zijn vrouw in de (...) te Tienen, samen met de zesde beklaagde (N.F.) en zijn vrouw M.B., een zekere R.D. en T.L. Hij verplichtte zijn vrouw niet zich tegen haar wil te prostitueren. Hij vervoerde haar enkel naar de bar. Ze leefden als koppel van het geld. Soms werd wat geld naar haar ouders opgestuurd (stuk 153 en 187).

B.C. verklaarde in Portugal aanvankelijk op zoek te zijn geweest naar werk in de landbouw maar uiteindelijk uit eigen beweging er in diverse nachtclubs te hebben gewerkt. Aangezien men in België in de prostitutie meer kon verdienen, kwam ze naar België. Via een zekere R.D. belandde ze in de bars U., L. en T. en verbleef ze een tijd in Tienen. Ten tijde van het onderzoek werkte ze tegen een vast bedrag in de bar C. Ze erkende recent ongeveer 200 euro te hebben overgeschreven naar een vriend in Noorwegen, de derde beklaagde (D.C.). Deze 'kennis' heeft ze een tijdje geleden leren kennen; in het verleden is ze er vel eens iets mee gaan drinken. Ze benadrukte door niemand te worden uitgebuit of bedreigd (stuk 225e).

De derde beklaagde (D.C.) verklaarde daarentegen al drie jaar samen te zijn met B.C., zijn huidige 'partner'. Hij kwam met haar vanuit Portugal naar België. In Portugal leerde hij de eerste beklaagde (B.A.) kennen. Eens in België mochten de derde beklaagde (D.C.) en B.C.,

bij de eerste beklaagde (B.A.) en de zevende beklaagde (P.N.) in Tienen komen wonen. De zevende beklaagde (P.N.) bezorgde B.C. een job in een bar. Van het geld dat zijn vriendin verdiende, leefden ze. Ook stuurde B.C. geld naar haar ouders. Als hij niet in België verbleef, stuurde ze hem geld op, 700 á 800 euro in totaal. Hij heeft B.C. niet tot prostitutie gedwongen en ontkende haar te hebben geslagen (stuk 228).

Ook V.I. verklaarde op vrijwillige basis als prostituee in een bar te werken. Ze doet dit omdat haar kind geopereerd moet worden. Zij stelde door niemand te worden verplicht en te kunnen doen en laten wat ze wil. Het geld dat ze verdiende, gaf ze aan de zesde beklaagde (N.F.), maar daar dient niets achter te worden gezocht (stuk 147).

De zesde beklaagde (N.F.) erkende dat zijn vriendin werkte als gezelschapsdame in de bar T. Hij wou niet dat zijn vriendin in een club ging werken, maar ze hadden geen keuze. Hij verplichtte haar nooit tot iets wat ze niet wou doen. Tussen hem en haar was het anders dan met de anderen daar; zo trokken ze zich niks aan van de uurroosters. Hij hielp haar enkel door haar weg te brengen en te halen. Van haar verdiensten leefden ze of ze stuurden wat geld op naar hun respectievelijke familie (stuk 159, 179, 191, 212 en 222).

De rechtbank stelt vast dat M.B., het meisje van de achtste beklaagde (S.M.), niet werd verhoord.

De achtste beklaagde (S.M.) ontkende dat zijn vrouw M.B. in de prostitutie werkte (stuk 178, 193). Op de zitting legde hij een stuk neer waaruit blijkt dat M.B. hem zeer frequent in de gevangenis komt bezoeken.

R.D. verklaarde dat de zesde beklaagde (N.F.) een meisje had dat 's nachts werkte. Ook de achtste beklaagde (S.M.) had volgens haar een meisje M.B., zij werkte overdag (stuk 55). Ook G.A. verklaarde dat de tweede beklaagde (C.L.) de vriend van O.G. was. De zesde beklaagde (N.F.) de vriend van V.I. betrof en de achtste beklaagde (S.M.) de vriend van M.B. was. Ze had geen contact met hen maar het leek haar een andere situatie dan die van haar (stuk 182). C.I. beschreef hoe verschillende koppels in de woningen in Tienen verbleven. De tweede beklaagde (C.L.) was met O.G. en de zesde beklaagde (N.F.) was met V.I. Over beide koppels kon ze niet meer verklaren. De achtste beklaagde (S.M.) vormde eveneens een koppel. De achtste beklaagde (S.M.) reed mee naar het werk om M.B. te beschermen (stuk 181). De zevende beklaagde (P.N.) verklaarde dat M.B. het meisje van de achtste beklaagde (S.M.) was en 'Mia' het meisje van de zesde beklaagde (N.F.) betrof. O.G. is het meisje van de tweede beklaagde (C.L.). De achtste beklaagde (S.M.) en M.B. logeerden ook bij hen, maar ze hadden er geen zaken mee. M.B. werkte in andere omstandigheden. Zij werd volgens de zevende beklaagde (P.N.) niet verplicht om te werken en kon zelf beslissen wanneer te stoppen. Zij had geen bodyguard of toezicht. De derde beklaagde (D.C.) had een meisje dat voor hem werkte in de C. Toen hij vertrok, stuurde dit meisje hem nog geld (stuk 157).

13.

Niettegenstaande ernstige vragen kunnen gesteld worden omtrent de oprechtheid van de verklaringen van O.G., B.C. en V.I., is de rechtbank van oordeel dat in hoofde van de tweede

(C.L.), de derde (D.C.), de zesde (N.F.) en de achtste beklaagde (S.M.) de constitutieve elementen van het misdrijf mensen'handel' door het onderzoek onvoldoende werden aangetoond.

De rechtbank herkwaliceert evenwel de feiten van de tenlasteleggingen I.2, I.3, I.5 en I.6 in een inbreuk op artikel 380 § 1 Sw. Het gaat om dezelfde feiten die de voormelde beklaagden aanvankelijk ten laste werden gelegd. De partijen werden op de zitting uitgenodigd zich omtrent een eventuele herkwalficatie in die zin te verdedigen.

Het voormeld artikel bestraft enerzijds het meenemen, het wegbrengen, het bij zich houden, zelfs met toestemming, van een meerderjarige (art. 380 § 1, 1° Sw.). Artikel 380 § 1, 4° Sw. bestraft tevens het op welke manier ook exploiteren van andermans prostitutie. Immers, het feit dat het niet strafbaar is om te genieten van de inkomsten uit de prostitutie van een persoon met wie men samenleeft, impliceert niet dat er geen sprake zou kunnen zijn van exploitatie.

De tweede (C.L.) en de zesde beklaagde (N.F.) erkenden hun vrouw naar de bar te brengen en te halen. Uit voertuigcontroles kwam naar voor dat de achtste beklaagde (S.M.) minstens op 18/08/2012, 28/10/2012 en 26/11/2012 zijn vrouw naar en van de bar vergezelde (stuk 39, 110 en 126). Ook door de observaties en de af luistermaatregelen werd het meenemen en het wegbrengen van de vrouwen door de respectievelijke beklaagden aangetoond (stuk 110h, 110c, 110f, 116, 117, 122 en 127).

De rechtbank is bovendien van oordeel dat de tweede (C.L.), de derde (D.C.), de zesde (N.F.) en de achtste beklaagde (S.M.) de prostitutie van hun respectievelijke meisje exploiteerden. Vooreerst blijkt uit de verklaringen van de meisjes dat zij omwille van hun benarde financiële situatie genoodzaakt waren om zich te prostitueren, zodat in hoofde van de voormelde beklaagden 'het leven op kosten' van deze meisjes als misbruik dient te worden beschouwd. Daarnaast komt uit verschillende afgeluisterde gesprekken naar voor dat de voormelde beklaagden 'op de rug van hun vriendin' een maximaal profijt nastreefden en teerden op hun verdiensten.

Zo kan verwezen worden naar een gesprek waar de tweede beklaagde (C.L.) O.G. opdraagt harder te werken, terwijl zij hem verwijt als enige geld te verdienen en hem te onderhouden. Wanneer de tweede beklaagde (C.L.) antwoordde een ander te zullen zoeken, reageerde O.G. zeggende dat hij er misschien één zal vinden met wie hij het weliswaar dan 'half-half' zal moeten doen. Uit een ander gesprek komt naar voor dat O.G. zich door de tweede beklaagde (C.L.) gecontroleerd voelt, alsof hij haar pooier is (stuk 206). In een gesprek tussen de zesde beklaagde (N.F.) en V.I. verweet deze laatste hem dat hij enkel wou dat ze geld maakte voor hem (stuk 212). In een ander gesprek verplichtte de zesde beklaagde (N.F.) V.I. 's nachts te gaan werken, terwijl zij dit niet wil (stuk 222),...

Op grond van wat voorafgaat, acht de rechtbank de geherkwalficeerde tenlasteleggingen 1.2, 1.3, 1.5 en 1.6 bewezen in hoofde van respectievelijk de tweede (C.L.), de derde (D.C.), de zesde (N.F.) en de achtste beklaagde (S.M.).

14.

Uit internationale politionele informatie-uitwisseling blijkt dat de negende beklaagde (B.M.) in Portugal het voorwerp uitmaakte van een onderzoek. Het betreft een dossier inzake feiten die plaatsvonden te Lissabon op 30/01/2012 en waarbij L.T. zou zijn ontvoerd (stuk 111).

B.R. verklaarde dat in de periode dat ze zich voor de eerste beklaagde (B.A.) in Portugal diende te prostitueren een zekere L.T. met een Portugees was gevlucht. L.T. werkte voor C., de negende beklaagde (B.M.). De eerste beklaagde (B.A.) ging samen met de negende beklaagde (B.M.) en enkele vrienden L.T. 'terughalen'. De Portugees diende echter klacht in bij de politie. De eerste (B.A.) en de zevende beklaagde (P.N.) besloten daarop samen met de negende beklaagde (B.M.), L.T. en B.R. naar België te reizen. De baruitbaatster van de P. vond L.T. evenwel niet mooi. Na enige tijd vertrok ze samen met de negende beklaagde (B.M.) terug naar Roemenië (stuk 45).

De zevende beklaagde (P.N.) verklaarde dat de negende beklaagde (B.M.) een meisje had dat voor hem werkte, maar dat hij reeds maanden geleden vertrok (stuk 175).

L.T. noch de negende beklaagde (B.M.) werden tijdens het onderzoek verhoord. Bij gebrek aan concrete bewijselementen wordt de negende beklaagde (B.M.) vrijgesproken voor de tenlastelegging 1.7, zelfs indien een herkwalificatie naar een inbreuk op artikel 380 § 1 Sw. in overweging zou worden genomen.

15.

L.T. verklaarde via een vriendin R.M. in de bar C. te zijn beland. Haar precaire situatie dwong haar in een bar te werken (beperkt tot drinken en dansen). Haar verdiensten (80 euro per dag) mag ze houden. Ze erkende evenwel reeds amper uitbetaald te zijn. Ze stelde zelf haar werkregime te bepalen en door niemand onder druk te zijn gezet (stuk 225c).

R.D. verklaarde eerder in Spanje en Portugal als paaldanseres te hebben gewerkt. Ze kwam via een zekere B. in Sint-Truiden en uiteindelijk in de bar C. terecht. Ze stelde al haar verdiensten te mogen houden. Uit een betalingsborderel blijkt dat zij op 04/12/2012 300 euro aan de tiende beklaagde (C.C.) overmaakte. Volgens R.A. betreft het haar broer (stuk 225c).

B.R. verklaarde dat C.C. twee meisjes had, waaronder R. (stuk 45). Ook R.D. verklaarde dat C.C. een meisje in de bar C. en een ander meisje in de bar C. had (stuk 55). Volgens G.A. was C.C. de vriend van R.A. en L.T. haar vriendin. Zij had echter geen andere informatie (stuk 182). Volgens de zevende beklaagde (P.N.) was de tiende beklaagde (C.C.) hier ook met twee meisjes, R.A. en L.T. Deze meisjes konden volgens haar al terug gaan naar Roemenië en werden dus niet echt verplicht (stuk 175).

De rechtbank stelt vast dat de tiende beklaagde (C.C.) in het kader van het onderzoek niet werd verhoord. Ongeacht de ongeloofwaardige verklaringen van L.T. en R.A. zijn er geen andere bewijselementen voorhanden om de tenlastelegging I.8, zelfs na een eventuele herkwalificatie naar een inbreuk op artikel 380 § 1 Sw., in hoofde van de tiende beklaagde (C.C.) bewezen te verklaren.

16.

Tenlastelegging II, te Tienen en bij samenhang te Sint-Truiden en elders in het Rijk, tussen 01/03/2012 en 12/12/2012, de eerste beklaagde (B.A.) en de vijfde beklaagde (M.I.), leidend persoon te zijn van een criminele organisatie

Tenlastelegging III, te Tienen en bij samenhang, te Sint-Truiden en elders in het Rijk, tussen 01/03/2012 en 12/12/2012, wetens en willens betrokken te zijn hij een criminele organisatie:

- de tweede beklaagde (C.L.), van 01/03/2012 tot 12/12/2012
- de derde beklaagde (D.C.), van 01/10/2012 tot 12/12/2012
- de vierde beklaagde (F.T.), van 01/03/2012 tot 12/12/2012
- de zesde beklaagde (N.F.), van 01/07/2012 tot 12/12/2012
- de zevende beklaagde (P.N.), van 01/03/2012 tot 12/12/2012
- de achtste beklaagde (S.M.), van 01/03/2012 tot 12/12/2012
- de negende beklaagde (B.M.), van 01/03/2012 tot 12/12/2012
- de tiende beklaagde (C.C.), van 01/03/2012 tot 12/12/2012

17.

De wettelijke bestanddelen van een criminele organisatie zijn een gestructureerde vereniging die in de tijd opgezet is. Een criminele Organisatie heeft dus een veel belangrijkere structuur dan een vereniging van misdadigers. Zij is uitgebreider, bezit een meer permanent karakter en vertoont een grotere systematiek in haar activiteiten. Het onmiddellijk doel is het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven, terwijl het indirect doel is het verkrijgen van vermogensvoordelen (art. 324bis S\V.).

Artikel 324ter §1 Sw. beoogt de bestraffing van een persoon, niet om reden van zijn persoonlijke deelname aan misdrijven of zijn persoonlijke bedoeling misdrijven te plegen, maar enkel om reden van zijn lidmaatschap van de in artikel 324bis Sw. omschreven criminele organisatie, op voorwaarde dat hij kennis heeft van de criminele aard van de organisatie waartoe hij behoort maar zonder dat hij wetens en willens moet deelnemen aan de strafbare feiten die het oogmerk vormen van de organisatie. Artikel 324ter § 4 bestraft ieder leidend persoon van een criminele organisatie.

18.

Uit het onderzoek komt naar voor dat de verdachten zich samen hadden gevestigd, aanvankelijk in de (...), nadien eveneens in de (...) te Tienen. Er werd een nauw telefonisch contact tussen de diverse betrokkenen vastgesteld. Uit de verklaringen van de meisjes (stuk 45, 55, 165 en 181), de afluistermaatregelen (stuk 96), de observaties (stuk 1, 4, 41, 116-120, 122 en 127) en de voertuigcontroles (stuk 39, 43, 103, 107, 108, 110 en 126) blijkt dat de beklaagden voortdurend het toezicht op de vrouwen en de transporten van en naar de bars onderling regelden. Zulks werd door de beklaagden trouwens toegegeven. Zo stelde de eerste

beklaagde (B.A.) B.R. en R.D. en ook andere meisjes te hebben geholpen door hen weg te brengen (stuk 190, 214 en 215), erkende de tweede beklaagde (C.L.) niet enkel zijn vrouw maar soms ook R.A. naar haar bar te hebben gebracht (stuk 156), de derde beklaagde (D.C.) stelde door de zevende beklaagde (P.N.) verplicht te zijn geweest ook andere meisjes weg te brengen (stuk 228), de vierde beklaagde (F.T.) kreeg de opdracht van de eerste en de zevende beklaagde (P.N.), soms van de achtste beklaagde (S.M.), om meisjes te vervoeren (stuk 210), ook de zesde beklaagde (N.F.) gaf toe niet enkel V.I. maar ook andere vrouwen naar de bars te vervoeren (stuk 159 en 179), de achtste beklaagde (S.M.) erkende dat bepaalde afgeluisterde gesprekken handelden over het brengen en halen van meisjes (stuk 249).

De eerste beklaagde (B.A.) blijkt bij dit alles een leidende rol te spelen. Hij onderhield de contacten met de bareigenaars en kon zo de arbeidsplaatsen en de uurroosters regelen. Uit diverse gesprekken komt naar voor dat hij de andere beklaagden instructies gaf. Zo gaf de tweede beklaagde (C.L.) toe dat hij soms 'vriendendiensten' voor de eerste beklaagde (B.A.) deed (stuk 206). Zo gaf de eerste beklaagde (B.A.) de achtste beklaagde (S.M.) de opdracht bij zesde beklaagde langs te gaan omdat zijn 'g.' niet wilde werken (stuk 221),...

In het strafdossier zijn afgeluisterde gesprekken gevoegd en zijn er diverse verklaringen opgenomen waaruit blijkt dat opbrengsten van de prostitutie door de eerste beklaagde (B.A.) in onroerende goederen in het buitenland zouden zijn geïnvesteerd, of in contanten, juwelen of voertuigen naar zijn familie in Roemenië zouden zijn getransfereerd (stuk 55, 165, 175,181).

De tweede beklaagde (C.L.) gaf toe in opdracht van de eerste beklaagde (B.A.) geld te hebben overgemaakt naar Roemenië (stuk 213). Ook de derde beklaagde (D.C.) verklaarde geld in opdracht van de eerste beklaagde (B.A.) te hebben verstuurd (stuk 228). De vierde beklaagde (F.T.) verklaarde eveneens geld op zijn naam op vraag van de eerste beklaagde (B.A.) naar Roemenië te hebben verstuurd (stuk 192 en 46pluk). Ook de zevende beklaagde (P.N.) legde een gelijkaardige verklaring af (stuk 42pluk). Er werden geldtransfers voor een globaal bedrag van 27.450 euro vastgesteld (stuk 50pluk).

De vijfde beklaagde (M.I.) erkende geld uit België van de tweede en de zevende beklaagde (P.N.) te hebben ontvangen. Het waren, naar verluidt, nooit grote bedragen. Hij stelde de oorsprong van het geld niet te kennen (stuk 208 en 213a).

De rechtbank is echter van oordeel dat de vijfde beklaagde (M.I.) wel degelijk een rol vervulde in het wegwerken van de vermogensvoordelen van de groepering, minstens deze verkregen door de eerste beklaagde (B.A.).

In hoofde van de negende (B.M.) en de tiende beklaagde (C.C.) werden door het onderzoek geen concrete bewijselementen inzake hun actieve participatie aan de groepering verzameld.

19.

Gelet op de resultaten van het strafonderzoek, is de rechtbank van oordeel dat er in casu sprake was van een groep, rond de persoon van de eerste beklaagde (B.A.), die zich bezig hield met de seksuele exploitatie van minstens vijf meisjes (cfr. de tenlasteleggingen I.1. A.,

B., D., E. en F.). Daarnaast waren er verschillende individuen, de tweede (C.L.), de derde (D.C.), de zesde (N.F.) en de achtste beklaagde (S.M.), die op semi-autonome wijze de prostitutie van hun respectievelijke vrouwen exploiteerden (cfr. de tenlasteleggingen 1.2-1.7). Deze twee entiteiten werkten als het ware als een 'joint venture' samen. Immers, de tweede (C.L.), de derde (D.C.), de zesde (N.F.) en de achtste beklaagde (S.M.) waren voor hun criminele activiteiten aangewezen op de eerste beklaagde (B.A.) (bv. contacten met bareigenaars, huisvesting,...). Bovendien werd er naargelang de noodzaak samengewerkt en werden er wederzijds tussen de entiteiten hand- en spandiensten verleend (bv. vervoer van meisjes, controle,...). Deze globale, overkoepelende structuur vertoonde een bepaalde mate van organisatie en taakverdeling, waarbij de eerste beklaagde (B.A.) een leidinggevende rol vervulde. De finaliteit van het geheel (en van haar samenstellende delen) bestond uit het genereren van inkomsten voortkomende uit de exploitatie van de prostitutie (art. 380 1° en 4° Sw.). De eerste beklaagde (B.A.) versluisde (via tussenpersonen) zijn inkomsten naar de vijfde beklaagde (M.I.) in Roemenië.

Gelet op het feit dat deze vereniging niet in die mate gestructureerd was als vereist is voor een criminele organisatie, dringt een herkwalificatie van de tenlasteleggingen

en III. naar een inbreuk op de artikelen 323 en 324 lid Sw. zich op. Het gaat om dezelfde feiten die de beklaagden onder punt 16 vermelde tenlasteleggingen aanvankelijk ten laste werden gelegd. De partijen werden op de zitting uitgenodigd zich omtrent een eventuele herkwalificatie in die zin te verdedigen.

De rechtbank herkwalificeert derhalve in hoofde van de eerste beklaagde (B.A.) een inbreuk op artikel 324ter § 4 Sw. naar een inbreuk op artikel 323 Sw., in hoofde van de vijfde beklaagde (M.I.) een inbreuk op artikel 324ter § 4 Sw. naar een inbreuk op artikel 324 Sw. en in hoofde van de tweede (C.L.), de derde (D.C.), de vierde (F.T.), de zesde (N.F.), de zevende (P.N.) en de achtste beklaagde (S.M.) een inbreuk op artikel 324ter § 1 Sw. naar een inbreuk op artikel 324 Sw. De rechtbank acht de voormelde geherkwalificeerde tenlasteleggingen bewezen in hoofde van de respectievelijke beklaagden. De negende (B.M.) en de tiende beklaagde (C.C.) worden vrijgesproken voor de tenlastelegging III.

3. DE STRAFMAAT

3.1.

De door beklaagden gepleegde misdrijven zijn bijzonder ernstig. Ze berokkenden de slachtoffers een ernstig materieel en moreel nadeel. Deze laatsten dienden er zich immers niet aan te verwachten op een dergelijke wijze te worden uitgebuit. De beklaagden gaven blijk van een verwerpelijke mentaliteit.

De rechtbank legt voor elke beklaagde één straf op voor het geheel van de feiten waaraan de beklaagden respectievelijk schuldig worden bevonden, namelijk de straf die op het zwaarste misdrijf is gesteld (artikel 65, al. 1 Sw.).

Het zwaarste misdrijf in hoofde van de eerste (B.A.), de vierde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.), als dader of mededader, minstens medeplichtige, is het misdrijf

mensenhandel. Dit misdrijf wordt, rekening houdend met de diverse verzwarende omstandigheden, bestraft met een opsluiting van tien tot vijftien jaar en een geldboete van 1000 tot 100.000 euro (art. 433septies Sw.).

Het zwaarste misdrijf in hoofde van de tweede (C.L.), de derde (D.C.), de zesde (N.F.) en de achtste beklaagde (S.M.) is het misdrijf exploitatie van prostitutie. Dit misdrijf wordt bestraft met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met een geldboete van 500 tot 25.000 euro (art. 380 § 1 Sw.).

Het misdrijf gepleegd door de vijfde beklaagde (M.I.) wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar (art. 324 Sw.).

Om de beklaagden het ontoelaatbare van hun handelen te doen inzien en herhaling te voorkomen, worden zij veroordeeld tot de hierna bepaalde straffen.

Zij worden daarenboven ook ontzet uit hun rechten vermeld in artikel 31 (art. 382 § 1 en 433novies Sw.) en 33 Sw. (art. 325) gedurende een periode van vijf jaar.

3.2.

De eerste beklaagde (B.A.), de tweede beklaagde (C.L.), de derde beklaagde (D.C.), de vierde beklaagde (F.T.) de vijfde beklaagde (M.I.), de zesde beklaagde (N.F.), de zevende beklaagde (P.N.) en de achtste beklaagde (S.M.) zijn een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om hij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen.

Naast de veroordeling tot de kosten van het onderzoek, worden de voormelde beklaagden een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Het bedrag hiervan wordt bij koninklijk besluit bepaald in het tarief in strafzaken.

4. VERBEURDVERKLARING

4.1

Op basis van artikel 43bis Sw. kan de bijzondere verbeurdverklaring (bij equivalent) van de zaken bedoeld in artikel 42,3° Sw. worden uitgesproken voor zover zij door de procureur des Konings schriftelijk wordt gevorderd.

Op de zitting heeft de procureur des Konings een schriftelijke vordering neergelegd tot de verbeurdverklaring van de in beslag genomen gelden aangetroffen op de persoon van de eerste beklaagde (B.A.) ten belope van 4.120 euro (stuk 142), de tweede beklaagde (C.L.) ten belope van 209 euro (stuk 138), de vierde beklaagde (F.T.) ten belope van 40 euro (stuk 141), de zesde beklaagde (N.F.) ten belope van 2.465 euro en de zevende beklaagde (P.N.) ten belope van 145 euro (stuk 143).

Gelet op het feit dat de voormelde beklaagden verklaarden over geen legale inkomsten te beschikken, kan de criminele oorsprong van de gelden, uit de hen ten laste gelegde feiten,

worden aangenomen. De voormelde geldsommen worden in hoofde van de respectievelijke beklaagden verbeurd verklaard.

4.2

1.

Het openbaar ministerie vordert tevens de bijzondere verbeurdverklaring hij equivalent van de wederrechtelijke verkregen vermogensvoordelen "die niet in het vermogen van de eerste tot de tiende beklaagde konden worden gevonden". De vordering vermeldt dat uit het gevoerde onderzoek blijkt dat "de opbrengsten van het prostitutienetwerk naar Roemenië werden versluisd en aldaar geïnvesteerd in vastgoed. In België konden geen bezittingen van de verdachten worden teruggevonden" (sic). Volgens het openbaar ministerie kunnen deze illegale vermogensvoordelen worden vastgesteld op 512.066 euro. Dit bedrag is lastens "de eerste tot de tiende beklaagde op te splitsen in functie van ieders aandeel in de misdrijven, te beoordelen door de rechtbank" (sic).

De verbeurdverklaring is een bijkomende straf. Het persoonlijk karakter van deze straf vereist een geïndividualiseerde en gemotiveerde toepassing.

Onverminderd de op de persoon van de hoger vermelde beklaagden aangetroffen gelden, is de rechtbank van oordeel dat er enkel in hoofde van de eerste beklaagde (B.A.) voldoende grondslag bestaat om de wederrechtelijke vermogensvoordelen die hij uit de door hem gepleegde misdrijven persoonlijk heeft genoten, te begroten. Er zijn niet alleen de verklaringen waaruit blijkt dat gelden afkomstig van de prostitutie van de verschillende meisjes in zijn opdracht naar het buitenland werden overgemaakt, er werden ook effectief in zijn voordeel geldtransfers naar Roemenië vastgesteld. Uit de verklaringen van B.R., C.I., R.D., V.O. en G.A. komt tevens duidelijk tot uiting dat zij van de door hen gegenereerde opbrengsten niets mochten houden maar dat zij alles aan de eerste beklaagde (B.A.) dienden af te staan. Daarentegen wordt in hoofde van de overige beklaagden door het onderzoek de omvang van hun persoonlijk profijt onvoldoende aangetoond. Gelet op de verklaringen van O.G., B.C. en V.I. is het onduidelijk welk aandeel van hun inkomsten uit prostitutie hen zelf of hun familie ten goede is gekomen. De rechtbank acht het bijgevolg niet mogelijk om in hoofde van de overige beklaagden de wederechtelijk verkregen voordelen te ramen.

Het wederechtelijk vermogen in hoofde van de eerste beklaagde (B.A.) wordt door de rechtbank begroot op 150.000 euro. Uit het onderzoek komt immers naar voor dat (minstens) vijf meisjes' gedurende een periode van 30 weken² een, in billijkheid bepaald, bedrag van 1.000 euro per week oprachten. Gelet op de verbeurdverklaring van een bedrag van 4.120 euro in hoofde van de eerste beklaagde (B.A.), verklaart de rechtbank in hoofde van de voormelde beklaagde bijkomend een bedrag van 145.880 euro verbeurd.

2.

In een proces-verbaal van 12/02/2013 vermeldden de speurders dat het globale wederrechtelijke vermogen van de groep door hen berekend werd op 512.066 euro. Zij stellen echter dat de bestemming van dit vermogen hen onbekend is (stuk 50pluk). In hetzelfde

proces-verbaal werd vermeld dat een in Roemenië gelegen onroerend goed, te (...), wel de eigendom van de familie M., met inbegrip van de eerste beklaagde (B.A.), 'zou' kunnen zijn, maar dat verder onderzoek noodzakelijk is.

De rechtbank stelt vast dat door de onderzoeksrechter middels een beschikking van 20/03/2013 bewarend beslag werd gelegd op onder meer het voormeld onroerend goed, 'vermoedelijke' eigendom van de eerste beklaagde (B.A.) en op een onroerend goed, gelegen te Roemenië, (...), 'vermoedelijke' eigendom van de vijfde beklaagde (M.I.), doch waarvan werd vermoed dat het eveneens werd gefinancierd met gelden afkomstig van de eerste beklaagde (B.A.) (stuk 226d).

In een proces-verbaal van 31/05/2013, dat pas enkele dagen voor de zitting aan het dossier werd gevoegd, wordt melding gemaakt dat door de Roemeense autoriteiten de voormelde onroerende goederen onder bewarend beslag werden gesteld. Aan het proces-verbaal werden stukken gevoegd, o.a. uittreksels uit het kadaster in de Roemeense taal, waaruit de eigendom van de betrokken onroerende goederen in hoofde van de eerste beklaagde (B.A.) en de vijfde beklaagde (M.I.) zou moeten blijken.

De rechtbank is van oordeel dat het openbaar ministerie in haar schriftelijke vordering dient te preciseren waarop de vordering tot verbeurdverklaring precies slaat. In die zin moet het openbaar ministerie aangeven welke goederen en waarden in de plaats zijn gesteld van de rechtstreeks verkregen vermogensvoordelen en/of op welke inkomsten uit de belegde voordelen de vordering betrekking heeft (zie ook Parl. St. Kamer 2000-2001, nr. 1601/001, 41). Teneinde de rechten van verdediging te kunnen waarborgen en een tegensprekelijk en transparant debat tussen de partijen mogelijk te maken is immers een voldoende graad van precisie van de schriftelijke vordering vereist. Een loutere verwijzing naar de toepasselijke artikelen en "naar de resultaten van het gevoerde onderzoek", zoals in casu, dient als onvoldoende te worden beschouwd.

De rechtbank stelt vast dat de verbeurdverklaring van de onroerende goederen gelegen te Roemenië, (...), door het openbaar ministerie niet (expliciet) wordt gevorderd. Er bestaat trouwens geen zekerheid omtrent het eigendomsrecht van deze onroerende goederen, evenmin omtrent de waarde ervan, zodat niet tot hun verbeurdverklaring als in de plaats gestelde goederen wordt overgegaan.

4.3

Op grond van artikel 43 Sw. wordt bij misdaad of wanbedrijf de bijzondere verbeurdverklaring toepasselijk op de zaken bedoeld in artikel 42, V Sw. altijd uitgesproken.

Op grond van artikel 382ter Sw. kan de bijzondere verbeurdverklaring zoals bedoeld in artikel 42, 1° Sw. worden toegepast zelfs wanneer de zaken waarop zij betrekking heeft, niet de eigendom van de veroordeelde zijn.

Overeenkomstig artikel 433novies, al. 2 Sw. wordt de bijzondere verbeurdverklaring, zoals bedoeld in artikel 42, 1° Sw., toegepast op degenen die zich schuldig hebben gemaakt aan het in artikel 433qqs Sw. bedoelde misdrijf, zelfs wanneer de zaken waarop zij betrekking heeft

geen eigendom zijn van de veroordeelde, zonder dat deze verbeurdverklaring nochtans de rechten van derden op de goederen die het voorwerp kunnen uitmaken van de verbeurdverklaring schaadt.

In toepassing van de voormelde bepalingen verbeurt de rechtbank OS 12/6327 (BMW 325 C1) (stuk 113a), OS 12/6328 (Opel Vectra) (stuk 158a) en OS 12/672 (Peugeot 406) (stuk I 84b).

5. DE BURGERLIJKE VORDERINGEN

5.1

Het Centrum voor Gelijkheid van kansen en racismebestrijding en de VZW Pag-Asa zijn gerechtigd om, in eigen naam, herstel te krijgen voor het nadeel dat berokkend werd aan de doelstellingen die zij nastreven (art. 11 § 5 van de Wet van 13 april 1995).

Hun burgerlijke partijstellingen voor telkens 1 euro zijn ontvankelijk en gegrond als volgt. De eerste beklagde (B.A.), de vierde beklagde (F.T.) en de zevende beklagde (P.N.) worden hoofdelijk veroordeeld tot het betalen van deze schadevergoedingen.

Aan de beide burgerlijke partijen wordt ieder een geïndexeerde basisrechtsplegingvergoeding van 165 euro toegekend.

5.2

C.I. en G.A. verzoeken ieder de eerste beklagde (B.A.), de vierde beklagde (F.T.), de vijfde beklagde (M.I.) en de zevende beklagde (P.N.) in solidum te veroordelen tot het betalen van een morele schadevergoeding van 5.000 euro.

De vorderingen van deze burgerlijke partijen zijn ontvankelijk.

Het lijdt geen twijfel dat beide meisjes door de feiten moreel leed hebben geleden. Het valt niet uit te sluiten dat zij door hun seksuele uitbuiting werden getekend voor het leven.

Zonder de fouten van de eerste beklagde (B.A.), de vierde beklagde (F.T.) en de zevende beklagde (P.N.) zouden deze burgerlijke partijen dit nadeel niet hebben geleden. Het oorzakelijk verband tussen de fout van de voormelde beklagden en de door de burgerlijke partijen geleden schade staat vast.

De rechtbank kent aan C.I. en G.A. in billijkheid ieder een schadevergoeding van 5.000 euro toe.

Aan de beide burgerlijke partijen wordt ook een geïndexeerde basisrechtsplegingvergoeding van 715 euro toegekend.

5.3

B.R. verzoekt de eerste beklagde (B.A.), de vierde beklagde (F.T.), de vijfde beklagde (M.I.) en de zevende beklagde (P.N.) te veroordelen tot het betalen van een materiële en een morele schadevergoeding van telkens 25.000 euro.

De vordering van deze burgerlijke partij is ontvankelijk.

Het lijdt geen twijfel dat B.R. door de feiten materieel en moreel leed heeft geleden. De verdiensten waarover zij als zelfstandige prostituee zou kunnen beschikken, werden haar ontnomen. Het valt niet uit te sluiten dat zij door haar seksuele uitbuiting werd getekend voor het leven.

Zonder de fouten van de eerste beklagde (B.A.), de vierde beklagde (F.T.) en de zevende beklagde (P.N.) zou de burgerlijke partij dit nadeel niet hebben geleden. Het oorzakelijk verband tussen de fout van de voormelde beklagden en de door de burgerlijke partij geleden schade staat vast.

De rechtbank kent aan B.R. in redelijkheid een morele schadevergoeding van 5.000 euro en een materiële schadevergoeding van 25.000 euro toe.

Aan de burgerlijke partij wordt ook een geïndexeerde basisrechtsplegingsvergoeding van 2.200 euro toegekend.

5.4

De overige burgerlijke belangen worden ambtshalve aangehouden.

5. TOEGEPASTE WETTELIJKE BEPALINGEN

Bij deze uitspraak past de rechtbank onder meer de volgende wettelijke bepalingen toe:

- 1382 van het burgerlijk wetboek;
- 7-9-25-31-33-38-39-40-42-43-43bis-50-65-66-67-69-79-80-82-83-84-322-323- 324-324bis-324ter-325-380-382-382ter-433qqs-433septies-433novies van het strafwetboek;
- 807 en 1022 van het gerechtelijk wetboek;
- 1-2 van de wet van 04 oktober 1867;
- 4 van de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;
- 185-186-194-195 van het wetboek van strafvordering;
- 2-6 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007;
- 1 van de wet van 5 maart 1952, gew. hij K. B. van 28 december 2011; 28-29 van de wet van 1 augustus 1985;
- 91, 2e alinea-148-149 van het koninklijk besluit van 28 december 1950; 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 van de wet van 15 juni 1935.

UITSPRAAK

De rechtbank beslist na tegenspraak van de eerste beklagde (B.A.), de tweede beklagde (C.L.), de derde beklagde (D.C.), de vierde beklagde (F.T.), de vijfde beklagde (M.I.), de

zesde beklaagde (N.F.), de zevende beklaagde (P.N.) en de achtste beklaagde (S.M.) en bij verstek van de negende beklaagde (B.M.) en de tiende beklaagde (C.C.).

1. Over de strafvordering

De strafvordering is regelmatig en tijdig ingesteld en is ontvankelijk. De rechtbank verbetert de dagvaarding als volgt:

"I.2 de 2de (C.L.)

Te Tienen en hij samenhang te Sint-Truiden en elders in het rijk van 01.03.2012 tot 12.12.2012

Ten aanzien van O.G., geboren op (...)

I.3 de 3de (D.C.)

Te Tienen en hij samenhang te Sint-Truiden en elders in het rijk van 01.10.2012 tot 12.12.2012

Ten aanzien van B.C., geboren op (...).

De rechtbank verklaart de tenlastelegging **I.1.C**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°, 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op de artikelen 433qqs 433septies, 2°, 3°, 6° en 7° Sw., **in hoofde van de eerste beklaagde (B.A.), de vierde beklaagde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.) niet bewezen en spreekt hen hiervoor vrij.**

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen I.1.A. tot F., zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°, 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°, 3°, 6° en 7° Sw., **in hoofde van de vijfde beklaagde (M.I.) niet bewezen en spreekt hem hiervoor vrij.**

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen **I.7 en III in hoofde van de negende beklaagde (B.M.) niet bewezen en spreekt hem hiervoor vrij.**

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen **I.8 en III in hoofde van de tiende beklaagde (C.C.) niet bewezen en spreekt hem hiervoor vrij.**

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen **I.I. A., B., D., E. en F.**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°. 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op de artikelen 433qqs 433septies, 2°, 3°, 6° en 7° Sw., en de tenlastelegging **II**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op artikel 324ter Sw. naar een inbreuk op artikel 323 Sw., **in hoofde van de eerste beklaagde (B.A.) bewezen** en veroordeelt hem voor deze tenlasteleggingen samen tot:

- een **gevangenisstraf van 7 jaar;**

- een **geldboete van 2.000,00 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en gebracht op 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- een **bijdrage van 25,00 euro**, dit bedrag van 25,00 euro met 50 opdecimen gebracht op 150,00 euro;
- een **vergoeding van 51,20 euro**;
- 1/8 van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden in totaal begroot op 8.051,34 euro.

Spreekt ten aanzien van de **eerste beklaagde (B.A.)** de **ontzetting uit van de rechten** vermeld in artikel 31 Sw. voor een periode van vijf jaar.

De rechtbank verklaart de tenlastelegging **I.2**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op de artikelen 433qqqs j° 433septies, 2°, 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op artikel 380 § 1 Sw. en de tenlastelegging **III**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op 324ter Sw. naar een inbreuk op artikel 324 Sw., **in hoofde van de tweede beklaagde (C.L.) bewezen** en veroordeelt hem voor deze tenlasteleggingen samen tot:

- een **gevangenisstraf van 18 maanden**;
- een **geldboete van 500,00 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en gebracht op 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;
- een **bijdrage van 25,00 euro**, dit bedrag van 25,00 euro met 50 opdecimen gebracht op 150,00 euro;
- een **vergoeding van 51,20 euro**;
- 1/8 van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden in totaal begroot op 8.051,34 euro.

Spreekt ten aanzien van de **tweede beklaagde (C.L.)** de ontzetting uit van de rechten vermeld in artikel 31 Sw. voor een periode van vijf jaar.

De rechtbank verklaart de tenlastelegging **I.3**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op de artikelen 433qqqs 433septies, 2°, 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op artikel 380 § 1 Sw. en de tenlastelegging **III**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op 324ter Sw. naar een inbreuk op artikel 324 SW., **in hoofde van de derde beklaagde (D.C.) bewezen** en veroordeelt hem voor deze tenlasteleggingen samen tot:

- een **gevangenisstraf van 18 maanden**;
- een **geldboete van 500,00 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en gebracht op 3000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;
- een **bijdrage van 25,00 euro**, dit bedrag van 25.00 euro met 50 opdecimen gebracht op 150,00 euro;
- een **vergoeding van 51,20 euro**;
- 1/8 van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden in totaal begroot op 8.051,34 euro.

Spreekt ten aanzien van **de derde beklaagde (D.C.) de ontzetting uit van de rechten** van artikel 31 Sw. **voor een periode van vijf jaar.**

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen **I.1., A., B., D., E. en F en I.4**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op de artikelen 433qqs j' 433septies, 2°, 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°, 3°, 6° en 7° Sw., en de tenlastelegging **III**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op artikel 324ter Sw. naar een inbreuk op artikel 324 Sw., **in hoofde van de vierde beklaagde (F.T.) bewezen** en veroordeelt hem voor deze tenlasteleggingen samen tot:

- een **gevangenisstraf van 4 jaar**;
- een **geldboete van 500,00 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en gebracht op 3000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;
- een bijdrage van **25,00 euro**, dit bedrag van 25,00 euro met 50 opdecimen gebracht op 150,00 euro;
- een vergoeding van **51,20 euro**;
- 1/8 van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden in totaal begroot op 8.051,34 euro.

Spreekt ten aanzien van **de vierde beklaagde (F.T.) de ontzetting uit van de rechten** vermeld in artikel 31 Sw. **voor een periode van vijf jaar.**

De rechtbank verklaart de tenlastelegging **II**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op artikel 324ter Sw. naar een inbreuk op artikel 324 Sw., **in hoofde van de vijfde beklaagde (M.I.) bewezen** en veroordeelt hem voor deze tenlastelegging tot:

- een **gevangenisstraf van 12 maanden**;
- een **bijdrage van 25,00 euro**, dit bedrag van 25,00 euro met 50 opdecimen gebracht op 150,00 euro;
- een **vergoeding van 51,20 euro**;
- 1/8 van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden in totaal begroot op 8.051,34 euro.

Spreekt ten aanzien van **de vijfde beklaagde (M.I.) de ontzetting uit van de rechten** vermeld in artikel 31 Sw. **voor een periode van vijf jaar.**

De rechtbank verklaart de tenlastelegging **I.5**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op de artikelen 433qcis j° 433septies, 2°, 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op artikel 380 § 1 Sw. en de tenlastelegging **III**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op 324ter Sw. naar een inbreuk op artikel 324 Sw., **in hoofde van de zesde beklaagde (N.F.) bewezen** en veroordeelt hem voor deze tenlasteleggingen samen tot:

- een **gevangenisstraf van 18 maanden**;
- een **geldboete van 500,00 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en gebracht op 3000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;

- een **bijdrage van 25,00 euro**, dit bedrag van 25,00 euro met 50 opdecimen gebracht op 150,00 euro;
- een **vergoeding van 51,20 euro**;
- 1/8 van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden in totaal begroot op 8.051,34 euro.

Spreekt ten aanzien van de **zesde beklaagde (N.F.) de ontzetting uit van de rechten** vermeld in artikel 31 Sw. **voor een periode van vijf jaar.**

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen **I.1. A., B., D., E. en F.**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°, 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°, 3°, 6° en 7° Sw. en de tenlastelegging **III**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op 324ter Sw. naar een inbreuk op artikel 324 Sw., **in hoofde van de zevende beklaagde (P.N.) bewezen** en veroordeelt haar voor deze tenlasteleggingen samen tot:

- een **gevangenisstraf van 4 jaar**;
- een **geldboete van 500,00 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en gebracht op 3000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;
- een **bijdrage van 25,00 euro**, dit bedrag van 25,00 euro met 50 opdecimen gebracht op 150,00 euro;
- een **vergoeding van 51,20 euro**;
- 1/8 van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden in totaal begroot op 8.051,34 euro.

Spreekt ten aanzien van de **zevende beklaagde (P.N.) de ontzetting uit van de rechten** vermeld in artikel 31 Sw. **voor een periode van vijf jaar.**

De rechtbank verklaart de tenlastelegging **I.6**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op de artikelen 433qqs j° 433septies, 2°. 3° en 6° j° 433octies, 2° Sw. naar een inbreuk op artikel 380 § 1 Sw. en de tenlastelegging **III**, zoals geherkwalificeerd van een inbreuk op 324ter Sw. naar een inbreuk op artikel 324 Sw., **in hoofde van de achtste beklaagde (S.M.) bewezen** en veroordeelt hem voor deze tenlasteleggingen samen tot:

- een **gevangenisstraf van 18 maanden**;
- een **geldboete van 500,00 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en gebracht op 3000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;
- een **bijdrage van 25,00 euro**, dit bedrag van 25,00 euro met 50 opdecimen gebracht op 150,00 euro;
- een **vergoeding van 51,20 euro**;

- 1/8 van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden in totaal begroot op 8.051,34 euro.

Spreekt ten aanzien van de **achtste beklaagde (S.M.) de ontzetting uit van de rechten** vermeld in artikel 31 Sw. **voor een periode van vijf jaar.**

De rechtbank verklaart in hoofde van de **eerste beklaagde (B.A.) een bedrag van 4.120 euro**, in hoofde van de **tweede beklaagde (C.L.) een bedrag van 209 euro**, in hoofde van de **vierde beklaagde (F.T.) een bedrag van 40 euro**, in hoofde van de **zesde beklaagde (N.F.) een bedrag van 2.465 euro** en in hoofde van de **zevende beklaagde (P.N.) een bedrag van 145 euro** verbeurd.

De rechtbank **verklaart in hoofde van de eerste beklaagde (B.A.)** bijkomend een bedrag van **145.880 euro verbeurd.**

De rechtbank beveelt tevens de **verbeurdverklaring** van OS 12/6327, OS 12/6328 en OS 12/672.

De rechtbank beveelt de **overmaking aan het openbaar ministerie** van de stukken in beslag genomen en neergelegd ter correctionele griffie van deze rechtbank onder OS 13/1575 (stuk 218b), OS 13/1576 (stuk 218d), OS 13/1579 (stuk 218f), OS 13/1578 (stuk 218h), OS 13/1577 (stuk 218k), OS 13/1819 (stuk 224), OS 13/2129 (stuk 231), OS 13/2128 (stuk 233), OS 13/2127 (stuk 235), OS 13/2196 (stuk 241), OS 13/2195 (stuk 243), OS 13/2231 (stuk 245), OS 13/2230 (stuk 247) en OS 13/2435 (stuk 251) **om te handelen als naar recht.**

2. Over de burgerlijke vorderingen

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partijen ontvankelijk en gegrond als volgt.

De rechtbank veroordeelt de eerste beklaagde (B.A.), de vierde beklaagde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.) hoofdelijk tot het betalen van een morele schadevergoeding van 1 euro aan het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, vermeerderd met de gerechtelijke interest vanaf de datum van de uitspraak tot de dag van volledige betaling, alsook tot een rechtsplegingvergoeding van 165 euro.

De rechtbank veroordeelt de eerste beklaagde (B.A.), de vierde beklaagde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.) hoofdelijk tot het betalen van een morele en materiële schadevergoeding van 1 euro aan vzw PAG-ASA, alsook tot een rechtsplegingvergoeding van 165 euro.

De rechtbank veroordeelt de eerste beklaagde (B.A.), de vierde beklaagde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.) hoofdelijk tot het betalen van een morele schadevergoeding aan G.A. en C.I. van ieder 5.000 euro, alsook tot een rechtsplegingvergoeding van 165 euro.

De rechtbank zegt voor recht dat de in 'loofde van de eerste beklaagde (B.A.), de vierde beklaagde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.) verbeurd verklaarde tegoeden bij voorrang aan G.A. en C.I. bij helften worden toegewezen.

De rechtbank veroordeelt de eerste beklaagde (B.A.), de vierde beklaagde (F.T.) en de zevende beklaagde (P.N.) hoofdelijk tot het betalen van een morele schadevergoeding van 5.000 euro en een materiële schadevergoeding van 25.000 euro aan B.R., beide bedragen vermeerderd met de gerechtelijke interest vanaf de datum van de uitspraak tot de dag van volledige betaling, alsook tot een rechtsplegingvergoeding van 2.200 euro.

De rechtbank houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan (art. 4 V.T.Sv.).

***

Gezien en gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering tot onmiddellijke aanhouding van zesde beklaagde N.F.

De zesde beklaagde (N.F.) is aanwezig en wordt bijgestaan door meester K., advocaat te Leuven.

De beklaagde en meester K. worden gehoord in hun middelen van verdediging over de vordering van het openbaar ministerie tot onmiddellijke aanhouding.

Meester K. legt een stukkenbundel neer.

Er zijn echter op dit ogenblik onvoldoende redenen in de zin van artikel 16§5 van de wet van 20 juli 1990 om tot onmiddellijke aanhouding van beklaagde over te gaan.

- De beklaagde houdt zich aan de door de raadkamer opgelegde voorwaarden.
- De beklaagde heeft een vaste verblijfplaats en vast werk.
- De beklaagde was aanwezig bij de behandeling van de zaak en de uitspraak.

Gezien artikel 33§2 van de wet van 20 juli 1990;

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Verklaart de vordering van het Openbaar Ministerie tot onmiddellijk aanhouden van beklaagde N.F. ontvankelijk doch ongegrond.

De rechtbank zegt dat zesde beklaagde N.F. niet onmiddellijk wordt aangehouden.

DIT VONNIS WERD UITGESPROKEN in de buitengewone openbare terechtzitting van de zeventiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren: de heer V., rechter, voorzitter van de kamer;

de heer E., rechter;

mevrouw L., rechter;

het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld in het proces-verhaal van terechtzitting;

mevrouw I., griffier.